

holdelse. Ved den første Indsigelse ude fra, en Indsigelse, som man maatte sige sig selv maatte komme, løb samtlige Ministre med Statsministeren i Spidsen, og kun den højtærede Indenrigsminister og to af hans Kolleger, Handelsministeren og Udenrigsministeren, sagde: Lad os dog ikke krybe i Musehullet straks, lad os prøve paa, om det er muligt at føre en Udenrigspolitik saaledes, at vi kan bevare vor nationale Ære, og man ikke ude fra skal diktere os vore Handlinger.

Resultatet af dette blev, at nu er der kun en af Importreguleringens Venner tilbage i Ministeriet, nemlig den højtærede Indenrigsminister. De to andre, Udenrigsministeren og Handelsministeren, er kastet ud af Ministeriet efter alle Kunstens Regler. Selve Statsministeren er derimod blevet; han er fremdeles Statsminister uanset Dagsordenen, som det konservative Folkeparti forleden stillede paa Benene, og som paa ny skulde bluffe Befolkningen; men efter at det ærede Medlem Hr. Pinstrup har holdt sin Tale i Aftes, kan ingen være i Tvivl om, hvor meget man lægger i denne Dagsorden fra Venstres Side, hvad man agter den for at være. Naar det konservative Folkeparti i det hele taget har kunnet lade sig nøje med at stille en saadan overfor Erhvervsspørgsmaalet fuldkommen intetsigende Dagsorden, skyldes det utvivlsomt, at der indenfor det konservative Folkeparti hersker lige saa megen Uenighed om Spørgsmaalet som indenfor Venstre. En Fløj af det konservative Folkeparti er enig med det ærede Medlem Hr. Pinstrup og den højtærede Landbrugsminister, og det er Flertallet; denne Fløj er den stærkeste, og derfor maatte det ogsaa blive saaledes, at det konservative Folkeparti i det afgørende Øjeblik ydede Ministeriet Neergaard den Støtte, der var nødvendig for at holde Ministeriet paa Benene uanset den famøse Erklæring af 9. Juli.

Man kan ikke vente sig noget godt af en Regering, der hviler paa to Regeringspartier, som hver for sig er indbyrdes uenige om et Hovedspørgsmaal i dansk Politik, og vi venter os derfor heller ikke noget af den nuværende Regering, lige saa lidt som vi har ventet os noget af den forrige. Vise Politikere spejder i Øjeblikket efter at komme bort fra det Styre, vi nu har, ved Nydannelser, nye politiske Konstellationer. Vi har ogsaa i den sidste Tid set Tegn til, at der kan gro noget nyt op; men om det nye bliver noget bedre, turde være tvivlsomt. Vi har set, at der er groet et bolschevikisk Parti op indenfor Venstre, Landmandspartiet. Jeg skulde tage meget fejl i Bedømmelsen af

det ærede Medlem Hr. Pinstrup, om ikke hans Tale i Aftes havde faaet det Indhold, den havde, netop fordi Landmandspartiet er groet op, som det er, og truer Dele af Venstre. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har villet besvære Landmandspartiet ved at stille sig paa et endnu mere uforsonligt Stade overfor Industrien end Landmandspartiet. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Pinstrup her tager fuldkommen fejl. Saadanne bolschevikiske Retninger som Landmandspartiet og enkelte andre bolschevikiske Retninger lader sig overhovedet ikke tilfredsstille ved Indrømmelser. Det ærede Medlem vil meget hurtigt gøre den Opdagelse, at jo mere han giver, des mere forlanges der, og han vil til sidst staa overfor Valget mellem enten at give sig selv eller ogsaa at have givet saa meget, at han overhovedet ikke kan indfri noget af det, han har givet.

Vi har ogsaa faaet et nyt Parti her ind paa Rigsdagen; vi har faaet det frisindede Landsparti. Det staaer foreløbig hen i det uvisse, om dette Parti bestaar af mere end de to Repræsentanter her paa Ting og saa nogle Aspiranter til et Rigsdagsmandat. Om det har Vælgere eller ikke, det kan man ikke vide noget bestemt om. Det tredje Medlem af det forrige Erhvervsparti troner endnu nede paa Partiets gamle Plads som en Høvding og gør fremdeles Krav paa at være den eneste rigtige Repræsentant for det gamle Erhvervsparti; og saa vidt jeg kan skønne, er der mange af det gamle Erhvervspartis Vælgere, der føler sig mere knyttet til Høvdingen, der blev, end til de andre, der gik ud og vilde operere paa egen Haand. Men selv om nu ogsaa var, at det frisindede Landsparti skulde blive et virkeligt Parti, saa er der ingen, der kan tro, at dette Parti paa nogen Maade skulde betyde en Nydannelse i dansk Politik, som kunde tilføre Frisindet noget som helst. Vi kan i hvert Fald ikke i det økonomiske Spørgsmaal vente deraf at faa nogen Støtte, der betyder noget. Derom vidner navnlig den Tale, som Hr. Asger Karstensen holdt forleden Dag i Studentersamfundet, alt for tydeligt.

Andre spejder mod Aabenraa, og det er jo muligt, at der kan komme en Fornyelse fra denne vor nye Landsdel. Det skulde glæde mig, om det kunde blive Tilfældet; kun formaar jeg ikke at se, hvorledes denne Nydannelse skulde finde Sted, saaledes at den kan faa nogen afgørende Betydning, foreløbig i alt Fald, i dansk Politik. Det faktiske er dette, at H. P. Hanssen, Sønderjydernes gamle Fører, ikke hidtil har kunnet finde nogen Plads indenfor Venstre.